

nawal pühapäwal kõrtsis olli riidlemud, ei julgend ommad kühbarad teiste hulga pañua, sest et nemmad kartsid, et nemmad keigeesmis mesjed piddid ollema, kellele kohto polest nuhtlus piddi peäle pantama. Agga sest neile ei olnud kāswo, et nemmad tahtsid wassto panna, sest surem hulk tundis need seadused head ollewa: ja nemmad piddid sega rahhul ollema, mis surem hulk heaks arwas. — Sepeäle pallusid kohtomehhed, et Josef need kāsjud weel ükskord piddi luagema, et ükski eddespiddi ei woiks ennast wabbandada, et ta ilma teadmatta olleks kāsjud wasto ekjunud. Sedda siis Josef heal mehel tegai. — Nüüd kül monningad issekeskes nurrisesid, keigeennamiste need naesed, kes wina armastasid: agga ei seina ennam olnud parrata, mis tehtud olli se olli tehtud.

Rülla

Rülla Wödränder ja Kohto mehhed piddid nüüd warfi nende ne seaduste järrele kohtut moistma nende meeste ülle, kes minnewal pühapäwal olli jonud ja rido töstnud: agga Josef tulletas nende mele, et ükski ei woi enne üht kāsjo piddada, enne kui temmale se kās on annetud, ja et ükski enye ei olle nuhtluse wäärt, enne kui ta ühhe kāsjo wasto on teinud. — Se nou siis iggamehhe mele pärrast olli: ja et nüüd kallis ilmoke olli, siis maenitses Josef neid, et nemmad hulgakeste piddid minnema wäljale, ja puustamaas ehk leppitus üht kohta wälja wallitsema, mis nemmad igaaweseks aiaks wäste te põlluks woiksid seada, et nemmad jo sel suuwel rakkid senna jisse woiksid mahha tehha. „Ma tahhan, (ütles ta) weel monned „head seadused, mis rahwale kāswoks tullewad, ja mis ma weel saksamaalt ollen meles „piddand, üllespañua: ja kui siis legi nende